

2018. augusztus 25. - **Kinek a kulturális diktatúrája? XIII. rész**

Szakács Árpád

2018. február 19-én egy megdöbbenítő nyilatkozat jelent meg az egyik közösségi oldalon: „Szeretném az országos rádiók szerkesztőinek, vezetőinek megköszönni, hogy egyetlen dalomat sem játszzák már 7-8 éve, hiába készültek remekebbnél remekebb rádiókompatibilis nóták, mindig az volt a válasz, hogy nem ment át azon a misztikus, hallgatói rostán. Ezzel teljesen elvették a popzeneírás iránti vágyamat, és most emiatt vagyok igazán helyemen a zenében. Nem kell semmiféle mainstream, trendi irányzatnak megfelelnem és állandó kompromisszumot kötnöm, hisz a művészet lényege az, hogy áramoltasd szabadon, és ha már erőlködsz, az nem az. Megyek a fejem után a zenében, és ez mindig érdeklődő fülekre talál. Esküszöm, hogy ez egy óriási szabadság. Köszönöm a közönségnek a bizalmat.”

Az esetet nem kapta fel sem a jobboldali, sem a baloldali média. Megjelent ugyan néhány írás, de egyből napirendre tértek felette, pedig a fenti mondatok több mint érdekesekek, hiszen a szerző személye, munkássága, tehetsége megkerülhetetlen.

Tóth Vera Magyarország egyik legjobb hangú énekesnője, dalait milliók nézik a videómegosztókon, közösségi oldalát 164 ezren követik. Tehát még a balliberális logika szerint is naponta kellene hogy a rádiók leadják a számait, hiszen minden ott van, amit most Nyáry Krisztiántól Radnóti Sándorig harsognak a liberális mantrázók. Az irodalom terén is azért van liberális túlsúly, mert ők a tehetségesek, a jobboldaliak meg nem. Ezt pedig az olvasók döntik el, mondják, és nyilván a balliberális kézen lévő könyvkiadás és könyvterjesztés előszeretettel terjesztene jobboldali szerzőket is, de hát ugye azokat úgyse olvassa senki.

Tóth Verára ki merné azt mondani, hogy tehetségtelen, nincs hangja, nem hallgatnák a dalait? Nyilván senki. Ezért el kell tüntetni a színről, mintha nem is létezne, ahogy a mindenre nyitott, befogadó liberálisoktól megszoktuk. Mert ó jaj, szörnyű gyanú fészkelte be magát a zenei szerkesztők tudatába, Tóth Vera nem balliberális sztár, és nem is akart az lenni. Pedig nem járt „ki a migránsokat az országból!” táblával, nem csápolta az első sorban a

Fidesz-nagygyűléseken, tehát még a keményebb liberálisoknak is elfogadható kellene legyen. De mégsem az, mert nem a falka tagja. A hallgatóknak meg beleszólásuk sincs abba, hogy mit hallgassanak, pontosan ugyanaz a helyzet, mint a könyvkereskedelemben.

A kultúra könnyűzenei vonalán viszont kemény adatokat találunk a balliberális hegemoniára, amit minden bizonnyal nem lesz könnyű megmagyarázni. Gyengébb idegzetű olvasóinkat most arra kérjük, tartsanak öt perc szünetet, és vegyenek be vérnyomáscsökkentőt.

Ott tartottunk tehát, hogy leellenőrizhető, objektív számokkal jövünk. A mostszol.hu oldal 78 rádió összes lejátszott számát mutatja több mint hat évre visszamenőleg. Nemcsak a kereskedelmi adókat látjuk itt, hanem ott van például az adófizetők pénzéből működő, igen jelentős hallgatottsággal bíró Petőfi rádió is. Vajon itt milyen a kiegyensúlyozottság? Nézzük először a már említett Tóth Verát. A Petőfi rádióban az elmúlt hat évben összesen 14 alkalommal játszottak le három számot. Nem elírás: 14!

Nézzük ugyanitt a közismerten balliberális 30Y zenekart. A csapat 81 számát összesen 3525 alkalommal játszották le. Ez sem elírás. Pedig a 30Y-t összesen 85 ezren kedvelik a Facebookon, feleannyian, mint Tóth Verát. Rögzítsük a tényeket: a 14-es szám áll szemben 3525-tel.

Amíg sokan most törlik a homlokukat, térjünk át egy újabb csodás esetre.

Vastag Csaba énekes is a rádiólejátszási nyalóka rossz oldalán találta magát a Fidesz-diktatúra által működtetett Petőfi rádióban is. Vastag Csaba saját számát összesen nulla alkalommal játszották le, a Péter Szabó Szilviával közös dalukat 179 alkalommal, a testvérével közös számot pedig 21-szer. Tehát összesen 200 eset hat év alatt. Pedig itt sem hiányzik semmi, a tehetség megvan, a népszerűséget bizonyítja a sokmilliós videómegosztós letöltés, a 300 ezer Facebook-követő. Sajnos a rossz hírt itt is közölnünk kell: Vastag Csaba sem tartozik a balliberális világhoz.

Király Viktor viszont jól kamatoztatta a szerencséjét, minden összejött, mint a mesében. És ha a tehetséghez hozzáadunk egy kis balliberális elixírt, akkor meg is lesz az aranycsinálás receptje. Csak a Petőfi rádión a saját számait 2083 alkalommal játszották, egyéb, másokkal közös projektjeiről pedig most ne is ejtsünk szót, hanem nézzünk néhány más összesítést: a Hősök együttes majdnem 2000, a Kelemen Kabátban 1600, a Brians 3600, a Punnany Massif 3300, az Irie Maffia 3700, a Halott Pénz 5000 lejátszásnál tart csak a Petőfi rádión. A további felsorolással be is telne a sorozatunk, így akit mélyebben érdekel a téma, böngésszen bátran a már említett összesítő honlapon.

A közismerten MSZP-szimpatizáns Fluor Tomi rapénekes rendkívül egyedi megoldást választott idén áprilisban a véleménye kifejtésére. Egy másokkal készített interjú közben élőben odaugrott a kamerába, elordította, hogy Soros György, majd elfutott. Ezután egy túlbuzgó szerkesztő kicsit szüneteltette a számait a Petőfin, amire a teljes balliberális média felhőrgött, hogy mekkora cenzúra van. A rend természetesen azonnal helyreállt, azóta szólnak a zenekarának, a Wellhellónak és a saját egyéb projektjeinek a számai. Most 6600 lejátszásnál tartanak. Ebből is látható, a Wellhello a legjobban futtatott zenekar, a csapból is ez folyik. Facebook-követőinek száma 119 ezer.

Ugyanebben a műfajban FankaDelinek, azaz Kóházy Ferencnek 100 ezres a Facebook-tábora. Őt kőkemény cenzúra veszi körül. A néhány napja megjelent A harcos útja című új száma a YouTube-on 140 ezres letöltésnél tart. Rengeteg klipje meghaladta az egymillió nézettséget, zeneszámaiban a legtrendibb formában dolgozza fel a hazaszeretetet, a magyar öntudathoz kapcsolódó kérdéseket, valamint drog- és alkoholelleses üzenetekkel hívja fel a fiatalok figyelmét arra, hogy van más alternatíva is. De hát ezek gyűlölt szavak és gondolatok az adófizetők pénzén működő Petőfi rádióban is. FankaDeli az elmúlt három évben kereken nulla alkalommal szerepelt itt előadóként.

A legprimitívebb és legobszcénabb szövegeket gyártó, a drogozást és a züllött életet népszerűsítő balliberális előadók ezalatt több tízezer alkalommal voltak hallhatók a rádióban, mindezért sokmillió jogdíjat vesznek fel, hiszen mi is lehetne a feladata egy állami rádiónak, mint hogy csak ezeket támogassa.

Sőt már ezek az értékek, amit népszerűsíteni kell, ahogy tette ezt a Koltay Anna–Turán Eszter alkotópáros új filmjében, ami a „hiphopkultúráról” szól. Ez a BP Underground filmsorozat második része. Az alkotásban olyan kérdésekre is választ kapunk, hogy „kik azok a ma is ismert arcok, akik központi figurák voltak, és ők évtizedekkel később mit gondolnak a gyökereikről, és mit vittek magukkal útravalóul? Az afroamerikai gyökerű műfajnak mi a sajátos magyar íze, és vajon mennyire feladata a társadalomkritika? Milyen ma az itthoni hiphopszubkultúra, van-e létjogosultsága, hangja és ereje a digitális világban? Hol van a határ az underground és a mainstream között, mi a hiphop üzenete 2018-ban?” – olvasható az ajánlóban.

Látják a varázsszót? A társadalomkritika! Ez mindenben benne van, hiszen ez a balliberális művészet mágikus kulcsa. A filmben ennek szellemében csak olyanok szerepelnek, akik

Írta: Adminisztrátor

2018. augusztus 26. vasárnap -

előadó-művészetükben mindent szidnak és náciznak, ami magyar. Az pedig teljesen természetes, hogy ez a nagyszerű alkotás is az NKA Hangfoglaló program támogatásával készül. Ha minden jól alakul, a közmédia is bemutatja ezt az igazán hiánypótló filmet. Csakúgy, ahogy a Pilvaker projekttel teszi. Sikertelen ugyanis az 1848-as magyar szimbólumot, a Pilvax szót egy cigány szlenggel a vakerelel szóval (duma) egybeolvasztani. A Red Bull által támogatott projekt arcai mások mellett: Eckü, Halott Pénz, Fluor, Saiid előadóművészek. „A Red Bull Pilvaker célja 2012-es indulása óta az, hogy zenei alapokra helyezett költeményekkel és a hazai rap- és könnyűzenei szcéna bevonásával hozza közelebb a fiatalokhoz a magyar irodalom legszebb költeményeit” – mondják a kezdeményezők.

És nem csodálatos? Pl. Fluor Tomi G...cigránát száma után meghallgatni ugyancsak tőle egy József Attila-költeményt? Például az általános iskola 8. osztályában? Az új kerettanterv szerint ugyanis az irodalom-tananyagban szerepelnie kell kortárs szövegnek is, így került a tananyagba Fluor Tomi 2016-ban. „Jó azt látni, hogy a fiatalság mellett a tanári kar is nyitott az ilyen újdonságokra” – nyilatkozta az Origónak a projekt egyik arca 2016. szeptember 1-jén. A Petőfi is népszerűsíti a projektet, eddig 1300 alkalommal játszották a számaikat.

Van még egy további jó hírünk: a már említett 30Y együttes segíti az Erkel Diákünnep Alapítvány kulturális kampányát Gyulán. Ennek jegyében 850 kelet-magyarországi iskolával és háromszáz céggel veszik fel a kapcsolatot – nyilatkozta a megyei lapnak június 4-én Kiss János, a szervezőbizottság vezetője, az alapítvány kuratóriumának elnöke. Megtudtuk: kulturális versenyt is szerveznek, „a megmérettetés zsűrijében hazánk legmagasabban jegyzett szakemberei, művészei értékelnek majd.” Olyan nevekben gondolkodnak, mint például Jordán Tamás, GreCsó Krisztián, Karafiáth Orsolya. Természetesen mindezt állami és önkormányzati pénzen. Hiszen biztosan a diákok is epekedve várják a balliberális világ felkent papjainak ige hirdetését.

Bónusz jó hírrel is szolgálhatunk: idén nyáron a fullasztó diktatúrában és kánikulában sok-sok balliberális zenekarnak enyhülést hoz az a pénzeső, amit fideszes önkormányzatoktól és állami cégektől juttatnak a sok-sok fellépés támogatására. Azért hívják meg őket, mert ugye őket játsszák a rádióban. Tehát a liberális mantra szerint rájuk van igény. Az elit egy koncertre 1,5–6 millió forint közötti fellépési díjat kap! Ők nem kerülhetnek olyan helyzetbe, mint nemrég az egyik legnépszerűbb előadó. Az egyik legnagyobb állami cég kommunikációs igazgatója, amikor meglátta a nevét a cégcsoport által támogatott rendezvényen, felhívta a szervezőket, és azonnal kihúzatta, mert „jobb oldali”.

A szerző újságíró